

ОЦІНКА ВЗАЄМОДІЇ БІЗНЕСУ, ВЛАДИ ТА СУСПІЛЬСТВА В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА

А. О. Кравченко, ст.гр.МЕ-14

В. В. Сибірцев, доц., к.е.н.

Кіровоградський національний технічний університет

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку України одним з головних факторів, що визначають перспективи суспільства і державності є не політика і навіть не економіка, а культура взаємин держави, бізнесу та суспільства.

У зв'язку з цим особливої уваги, як в теоретичному, так і практичному аспектах заслуговують проблеми формування громадянського суспільства, ефективної держави і соціально відповідального бізнесу, а так само взаємовідносини влади, бізнесу та суспільства.

У багатьох країнах світу відносини між владою, бізнесом і суспільством є потужним джерелом розвитку економічних систем і вирішення соціальних проблем.

Незважаючи на свою актуальність, проблема до цих пір залишається в стороні від магістральних досліджень економічної науки. Хоча взаємодія бізнесу і влади, яка відображає інтереси суспільства є найважливішим чинником стійкого розвитку країни.

Під бізнесом, як суб'єктом взаємодії з владою, розуміється сукупність підприємницьких структур (від індивідуальних підприємців до загальнонаціональних інтегрованих бізнес-груп), які ведуть господарську діяльність на ринку з метою отримання «приватних» комерційних вигод. Економічний словник трактує бізнес як ініціативну, економічну діяльність, що здійснюється за рахунок власних або позикових засобів на свій ризик і під свою відповідальність, яка ставить головними цілями одержання прибутку і розвиток власної справи [1]. Таким чином, бізнес є найважливішою рушійною силою розвитку, що грає ключове місце в житті суспільства, що обумовлено його функціями.

Сучасні дослідники виділяють інноваційну, модернізуючу, розвиваючу і соціальну функції бізнесу. У рамках проведеного нами дослідження найбільш значима з них соціальна функція, яка реалізується в першу чергу за допомогою:

- повної і своєчасної виплати податків та забезпечення гідного рівня заробітної плати співробітникам;
- підтримки системи освіти та підготовки кадрів, системи охорони здоров'я, інших сфер соціальних послуг;
- підтримки ініціатив щодо фінансування соціальних проектів муніципальної влади та організацій громадянського суспільства.

Початок ХХІ століття можна охарактеризувати як період розвитку взаємин бізнесу і держави, формування корпоративної соціальної відповідальності, створення економічно обґрунтованої соціально-орієнтованої податкової політики, вдосконалення форм соціальних інвестицій бізнесу в розвиток суспільства, становлення корпоративного громадянства.

Сучасний етап соціально-економічного розвитку характеризується недостатньою ефективністю системи зв'язків бізнесу з владою, яка поки що не дозволяє ефективно реалізовувати свої функції суб'єктам взаємодії і негативно позначається на вирішенні економічних проблем суспільства. Таким чином, розвиток взаємовідносин між бізнесом і державою є віддзеркаленням ускладнення економічних відносин у суспільстві.

Аналіз світового досвіду свідчить про те, що ступінь участі влади в економіці залежить не тільки від поточного стану народного господарства, а й особливостей країн. А взаємини бізнесу і влади можуть здійснюватися в різних формах. Так, у скандинавських країнах, де процес регулювання носить розподільний характер – через соціальні програми. В Італії чи Франції – через володіння державою великими економічними активами. В Англії

націоналізовані деякі галузі народного господарства. У США влада впливає на економіку через фінансово-кредитну сферу. Це найбільш м'який варіант регулювання, що припускає встановлення державою якихось правил, за якими діють учасники ринку.

Найважливішою проблемою взаємодії бізнесу і влади є визначення ступеня відповідальності кожного з суб'єктів за вирішення соціальних проблем і соціальний розвиток суспільства. Ні в науці, ні в практиці немає єдиного підходу до вирішення цієї проблеми.

Одні вважають, що відповідальність за розвиток суспільства в максимальному ступені покладається на бізнес. Цей, так званий, європейський підхід підтримують в основному представники некомерційних організацій і представники державних органів влади.

Інші поділяють американський підхід, в рамках якого надзавданням бізнесу є підвищення прибутку і зростання цінності компанії для акціонерів, а відповідальність за вирішення соціальних проблем лежить на державі. Нобелівський лауреат М. Фрідман вважав, що соціальна відповідальність бізнесу полягає в підвищенні його прибутків.

Населення країни чекає на рішення соціальних проблем суспільства, як від влади, так і бізнесу. Однак діюча система відносин влади, бізнесу та суспільства не завжди виправдовують ці очікування. Функція владних структур, що полягає в національних перетвореннях сфери бізнесу, використовується не досить ефективно і не забезпечує формування сприятливого організаційного та економічного середовища, що визначає правила функціонування бізнесу, хоча такі умови сприяють забезпеченню гідного життя народу і завоювання країною свого місця серед сильних світових держав.

Отже, взаємодія бізнесу і влади відображає інтереси суспільства, є найважливішим чинником стійкого соціально-економічного розвитку. Проведений аналіз функцій бізнесу і влади дозволяє зробити висновок про їх неефективність при відсутності взаємно вигідних зв'язків і взаємної залежності між бізнесом і владою. Функції бізнесу, як правило, є більш локальними і реалізуються на рівні внутрішньокорпоративному і території перебування, а функції влади – більш глобальними і реалізуються на державному, національному рівні. Разом з тим, реалізація своїх функцій обома суб'єктами та ефективна взаємодія між ними, в кінцевому підсумку, призведуть до стабільного розвитку суспільства та підвищення добробуту населення.

Список літератури

1. Економічний словник. – М., 1996.
2. Розенков Д. А. Управління розвитком відносин бізнесу, суспільства і держави в сучасній економічній системі. Автореферат д.е.н. – М., 2007
3. Туркін С., Сімполсон С. Соціальна складова в бізнесі: бізнес, суспільство, влада. – М., 2001.

УДК 633.853.32

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ВИПУСКНИКІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

**А. М. Курінна, гр.МЕ-15,
В. В. Сибірцев, доц., к.е.н.**

Кіровоградський національний технічний університет

З огляду на аналіз наукових праць та власні спостереження, останнім часом ситуація у сфері молодіжної зайнятості в Україні постійно погіршується. Молодіжний сегмент ринку праці – найбільш проблемна частка загальнонаціонального ринку праці. Пошуки першого робочого місця, невідповідність рівня та якості отриманої освіти професійним обов'язкам,